Mizah

Demokratlar Meclise döndüler:

İktidar — Sen Meclise gelsen sana bir yer mi bulunmaz.

Baş üzre yerin var!

FIKRALAR

İdeal koca

Geceleri karısının sinemaya' komşuya, pokere. tiyatroya, konsere, diye sık sık sokağa çıkmasından bıkmıştı. Bir akşam nihayet sabrı tükendi :

— Yemekten sonra biraz oturup konuşacağımız sırada sen hemen gelip : «Ben sokağa çıkıyorum,» diyorsun. Düşün bir kerre. sen benim yerimde olsan ne yaparsın ?

Kadın hemen cevap verdi.

— Ne mi yaparım ? «Hay hay. karıcığım. Al şu da cep harçlığın,» diye çıkarır on lira veririm.

Kadın tevazuu

Bayan C. . . . Hakkaâlânın kendisine güzelliği çok gördüğü bir kadındı. Fakat buna mukabil büyük bir servet vermişti. Bunun sayesinde gayet yakışıklı bir gençle evlendi.

Fakat, karı - kocanın sokağa beraber çıktıkları hiç görülmemişti. Bir gün ahbaplarından biri bunun sebebini sordu.

Bayan C. . . . , mütevazi bir tavırla :

— Ne yapayım - kardeşim, dedi. Kocam güzel bir adam. İkimizi beraber görenler, benim güzelliğimi unutup : «ne güzel adam!» diyorlar. Onun için, yalnız gezmeyi tercih ediyorum.

Genç taze

Savcı şahitlik eden kadına döndü :

— Kaç yaşındasın ?

— Yetmişdört, efendim.

— Evli misin ?

— Hayır, daha evlenmedim.

Blöf...

Amerikaya işleyen muazzam vapurlardan birinde dört kişilik bir poker partisi... Oyunculardan bir Amerikalı etek dolusu para kaybetmiş; deliye dönmüş... Kazanan zengin bir yahudi, artık bütün serveti demek olan mühim bir meblâğı ortaya koyan kayıplının sinirleşmesinden endişeler içinde...

Kâğıtlar dağılıyor. Kayıplının elinde üç papas; diğer oyuncuda üç as... Yahudi kâğıtlarına bakıyor dört tane kupa ile bir maça... Üç papas açıyor, üç as rölans ediyor. Yahudi aynen görüyor... Kâğıtlar değiştiriliyor. Üç papaz kare olmuş. Üç as da dördüncüsünü bulmuş. Tesadüf bu ya Yahudi de pokerin en büyük kâğıdı olan floş ruvayalı yakalamış.

— Rest !

— Rest !

— Rest !

Gaipli sormuş :

— Bende papaz karesi var. Sende ne var ?

Muhatabı :

— Dört as! Derdemez kaybeden tabancayı çekince dan diye herifi vurup devirmiş, sonra dönmüş Yahudiye sormuş:

— Sende ne var ?

Yahudi düşünmüş, hemen kâğıtları karıştırarak cevap vermiş :

— Ben blöf yapmıştım !

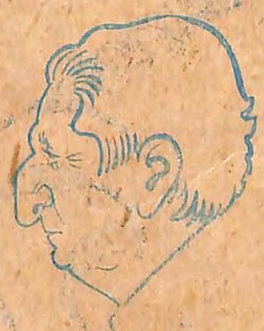

İyi bir fikir

Samet Ağaoğlu bir konferans vermişti. Dinleyiciler arasında bulunanlardan avukat İrfan Emin, konferansın başından sonuna kadar güzel bir şekerleme yaptı.

Çıkarlarken bir arkadaşı üstada :

— Oldukça mühim bir mevzu hakkında konuştu, hocam, dedi. Yazık ki siz uyudunuz, konferansı hakkında bir fikir edinemediniz.

İrfan Emin gülümsedi :

— Ne münasebet! dedi. Konferans hakkında ben senden fazla fikir edindim, dostum. Konferansın değeri hakkında uyumaktan daha iyi bir miyar olur mu ?

Ucuzluk

İbrahim Alâeddin Gövsa, Paristen yeni gelmiş olan romancı Reşat Nuri Güntekin'le konuşuyordu. Reşat Nuri bir aralık:

— Ne dersin, dedi, artık hayat hakikaten ucuzlayacakmı acaba ?

İbrahim Alâeddin:

— Haberin yokmu, dedi. Rakı fiyatları indi. Sarhoşluk yüzünden cinayetler artınca insan hayatı sudan ucuz bir hal alacak!

Değer

Abraham yolda Salamona rastlamıştı. Hoşbeşten sonra:

— Şu anda senin aklından geçeni biliyorum, Salamon, dedi. On lirasına bahse girişirmisin ?

Salamon bahsi kabul etti :

— Pek âlâ, söyle bakalım:

— Şimdi sen Karagümrüğe gidip onbeşer kuruştan yirmi kilo lahana alacaksın. Şişliye getirip yüz onbeş kuruştan satacaksın, değilmi ?

Salamon cebinden bir on liralık çıkarıp Abrahama uzattı:

— Vallahi, dedi, aklımdan böyle bir şey geçmiyordu amma, sen gene al şu on lirayı. Güzel bir fikir verdin, doğrusu. Değer!

Panzehir

Profesör Salih Murad, bakkala girdi :

— Geçen hafta aldığım yağdan bir kilo daha verirmisiniz? dedi.

Bakkal memnun olmuştu:

— Yağı beyendiniz demek ha ? diye sordu.

Salih Murat gülümsedi :

— Hayır, ne münasebet ! dedi. Bilâkis o kadar fena bir yağdı ki yemeğe gelen eş-dost ondan sonra bir daha uğramadılar. Geri kalanlarıda bir daha evimize uğratmamak için bir kilo daha almak lâzım, geldi!

Sır saklamayan kalb

Mişon doktora gitmiş, kalbinden rahatsız olduğunu, fakat fakir olduğu için 5 liradan fazla veremiyeceğini söylemişti. Merhamet salıbi bir adam olan doktor, bu fiata razı oldu. Mişonu rontgenin önüne götürerek, kalbini muayene etti.

Birdenbire doktorun kaşlarının çatıldığını gören Mişon telâşla :

— Ne var, doktor ? diye sordu. Kalbim fena mı ?

Doktor başını salladı :

— Evet, dedi. Kalbiniz çok fena. Yalan söylediğinizi açığa vuruyor.

Doktor, rontgende Mişonun cüzdanının içindeki paraları görmüştü.

SAYI: 26 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 3 OCAK 1947

Mizah

Sahibi:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

o CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI o

BAŞ KÖŞEDEN

Aman Görmiyelim !

Eski usûl evlenmeler malûm : Biri görücü gider; kızı beğenir, nikâh kıyılır, gelinle güvey birbirlerini ancak koltuk merasimi yapılırken görürler.

Nasreddin Hoca merhum da, böyle bir evlenmeğe kurban olmuş, bir de bakmış ki : karısı mendeburun, kaknem'in biri. Akşam, beraberce yemek yiyiyorlarmış, karısı lâf olsun diye sormuş :

— Acaba, demiş, akrabalarınızın hangisinden kaçayım ? Kime görüneyim, kime görünmiyeyim ?

Hoca merhum, karısını şöyle bir süzmüş, dudaklarından şu kelimeler dökülmüş :

— Karıcığım, bana görünme de; kime istersen ona görün !

C. H. Partisi Kongreleri devam ediyor. Eskişehir il Kongresinde söz alan bir delege şu teklifte bulunmuş :

— Bazı gazete ve mecmuaların Halk Partisini küçük düşürmek gayesile : « Memleketimizde hayat pahalılığı vardır » şeklinde yaptıkları neşriyata son verilmesi.

Öp babanın elini ! Hani deve kuşu, büyük ve tehlikeli bir canavar gördü mü, kendisini kurtarmak maksadiyle, başını kuma sokar, böylelikle korunduğuna inanırmış... Onun gibi bir şey... Sanki, memlekette hayat pahalılığı yokmuş da, bazı mecmua ve gazeteler domuzluklarından böyle neşriyat yapıyorlarmış.

Acaba, bu delege veya üye : « Göz görmeyince gönül katlanır ! » atalar sözüne pek fazla mı bel bağlamış ? Yoksa Hoca merhum gibi :

— Bu neşriyatı görmiyelim de, pahalılığın ızdırabını kim hissederse etsin mi ?

demek istiyor !...

Mizahçı

İlk tartışmalardan sonra D. P. kendini saydırıyor :

— Bir dir bir !

ZURNADA PEŞREV

Afyon Meselesi

o

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Evet, gözlerimin önündeki esrar perdesi birdenbire açıldı. O ana kadar, sebep ve hikmetini bir türlü anlayamadığım, kavrayamadığım irili ufaklı bir çok hakikatle yüz yüze, göz göze, burun buruna geldim. Kendi kendime :

— Muhakkak, dedim, bu yüzdendir, bu sebepledir, başka türlü olmasına imkân var mı ?

Fakat, birdenbire kalbim burkuldu, yakın bir felâket haberi almış gibi oldum :

— Eyvah, dedim, şimdi bunların sayıları artacak, ortalık büsbütün karışacak, büyük bir keşmekeş içinde çalkanıp duracağız. Tıpkı, bir gemi ile açık denizlerde seyahat ederken korkunç bir fırtınaya tutulmuş gibi olacak, ne kaptanın sözünü dinleyecek, ne serdümene inanacağız !

Çünkü, bollaşacakmış; çünkü bu seneki mahsulü çok bereketliymiş !

Biz, henüz bu bereket deryasının içerisine düşmeden evvel bile ne hallerdeyiz, nelere şahit oluyoruz ? Düşünün bir kere !

Meselâ, yurdun filanca yerinde bir vaka oluyor. Ertesi günkü gazeteleri açıyorsunuz, bakıyorsunuz : Neuzübillah ! işin içinden çıkmak, kat'î bir hükme varmak, doğru bir malûmat elde etmek mümkün değil.

Gazetenin biri, bu vakayı yapanların Demokrat Parti mensupları olduğunu, ötekisi, Halk Partisi üyelerinin bu işe sebebiyet verdiğini yazıyor.

Birisinde fail « Ahmet » olarak gösteriliyor; ötekisinde « Mehmet » !

Haydi bakalım, bulun hakikatı; bunu Ahmet mi, yoksa Mehmet mi yaptı ? Bilmece halleder gibi bir şey.

Böyle bir havadis okudum mu ? Günlerce, haftalarca, hattâ aylarca kafamı susuz bir limon gibi sıkar, bu gazetelerin bu vakayı niçin böyle ayrı ayrı yazdıklarını, umumî efkâra başka başka aksettirdiklerini düşünür, neticede işin içinden çıkamazdım.

Meğer sebebi çok, ama pek çok basitmiş : Afyon meselesi !

Ben, bu haberi gazetede okuduğum zaman, afyonu patlamış gibi oldum, kafama dank etti :

— Hah, dedim, tamam ! Afyon yüzünden olacak ! Böyle olmasa, hiç...

Gazetedeki başlığa tekrar göz gezdiriyorum : « Bu yıl, afyon mahsulü çok bereketlidir ! »

Şimdi sevinmeli mi, yoksa yeyerinmeli mi ? Geçen yıla nazaren, yüzde kırk fazla olan afyon mahsulü müstahsilin yüzünü belki güldürür amma, bizim gazetelerin hali nice olur ? Kim bilir, haberler nasıl bir arap saçına döner, makaleler ne çözülmez düğümlerle bağlanır ?!

Bereket havadisin son kısmı kalbime su serpti de biraz ferahladım :

« En fazla satışı Amerika'ya yapmakla beraber ayrıca Finlandiya, İsviçre ve Fransa'ya önemli partiler halinde satışlar olmuştur. »

Oh, yarabbi şükür ! Demek Demokrasi hareketleri oralarda da hızlanmış. Acaba, rejimleri hakkında ileri geri sözler söylenen başka memleketlere de afyon ihracına imkân yok mu ?

Ben, bizdeki olayların bir çoklarına baktıkça, afyonun demokrasi hareketlerinde belli başlı bir rol sahibi olduğuna inandım !

Mahalle kahvelerinde sayıklayanlara :

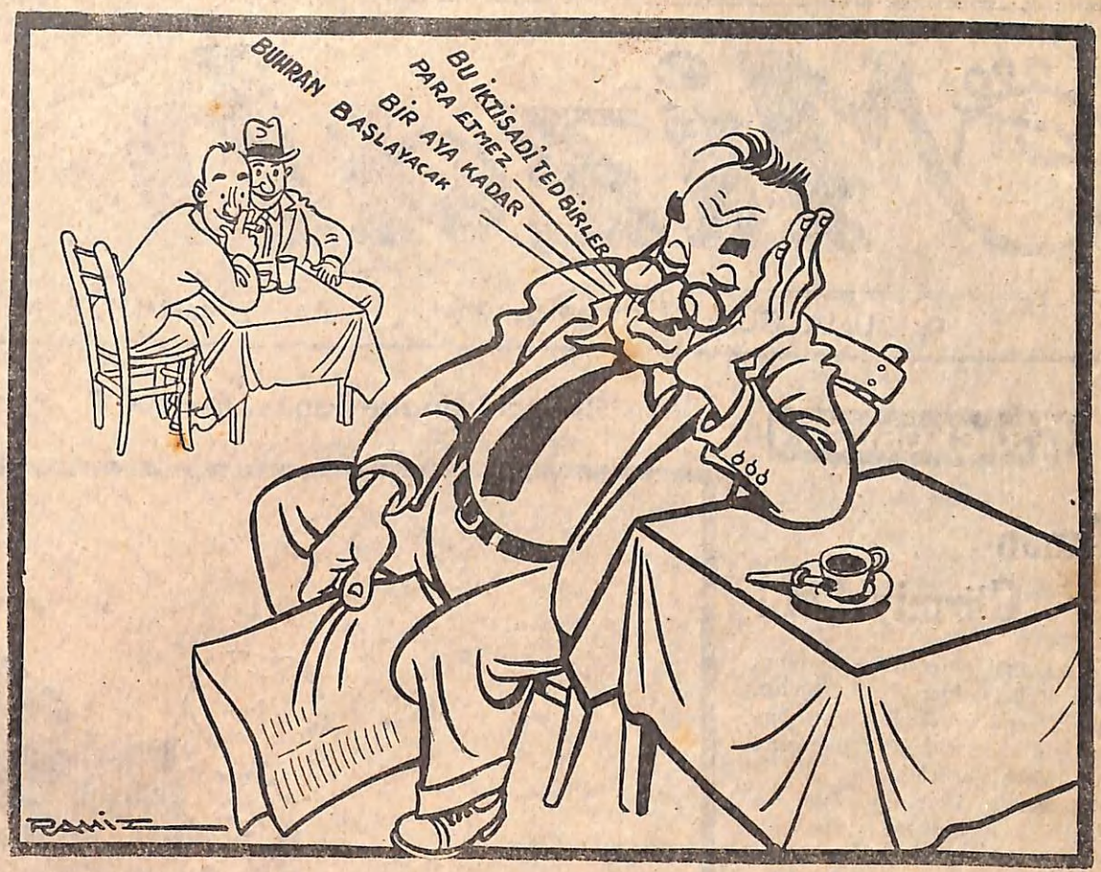

Arkadakiler — Mâşallah, ne güzel kesdiriyor !

— Karıcığım, elini çabuk tut, kesilmeden muslukları da sağacaksın !

Az, Öz :

Biraz daha sabır !

Cumhuriyet Halk Partisinin adamlarından Bay Ethem İzzet Benice, tevziye tabi tutulup kendisine verilen lüks Amerikan otomobilinin, gazetelerde alay mevzuu olmasına fena halde sinirlenmiş. Geçen gün bir yazısını şöyle bitiriyordu :

«Biraz insaf, biraz meslek ahlâkı ve biraz dürüstlük caddemize ne zaman gelecek acaba ? »

Buna gözü ilişen bir arkadaş kendi kendine söylendi :

— İnşallah o da gelir. tevziye tabi tutulur da, rüchan hakkımıza binaen ilk olarak size tahsis edilir !

Gaf

Anne kız konuşuyorlardı :

Anne :

— Geçen gün Cemal beye, gençliğimde tıpkı senin gibi olduğumu söyledim, dedi.

Genç kız içini çekti :

— Biliyorum. Cemal bey o gündenberi evimize uğramadı.

— Biraz çabuk yürü, Vedad'ın düğününe geç kalacağız.

— Zarar yok, birkaç saat geç de gitsek ikinci düğününe yetişiriz!

Saplık

Neyzen Tevfık, çok eski bir arkadaşına rast gelmişti Birbirlerine sarıldılar. öpüştüler ve bir meyhaneye gittiler.

Tatlı tatlı demlenirken arkadaşı neyzen Tevfiğe:

— Ne iş yapıyorsun be birader, dedi:

Neyzen, fütursuz bir tavırla:

— Hiç, dedi, eskisi gibi boştayım.

Arkadaşı şaştı:

— Yahu, dedi, bu furyada da mı bir balta sapı olamadın?

Neyzen cevabı kondurdu:

— Piyasada bu kadar meşe odunu varken, ben hiç bir baltaya sap olabilirmiyim?

C. H. P.liden D. P.liye Gazel

«Gittin ammâ ki kodun hasret ile cânı bile
«İstemem sensiz olan sohbet-i yârânı bile»

★

Sahn-i meclis bana gülzâr-ı hazandır sensiz
Gülü sus pus duruyor bülbül-i nâlanı bile

★

Ne zaman celseye girsem bana mahzun görünür
Meclis âzâsı değil fırkanın erkânı bile

★

Yedi gün hasretinin verdiği mâtem cidden
Geçti âşık Keremin duyduğu hicrânı bile

★

Ya kızıp büsbütün ayrılmış olaydın benden
Aşacaktım demek aşkımla beyâbânı bile

★

Sen rejim sofrasının hem tuzusun hem biberi
Sensiz asla içemem çorbayı ayrânı bile

★

Vermez Adnân ü Koraltandaki nutkun tadını
Kürsüden Parsa bakıp güriese kapânı bile

★

Başbakan öyle kelâm etti ki hayret kıldı
Milletin ferdi değil Başbuğu Başkanı bile

★

Fikr-i tenkîdi yürüttükçe Demokrat Parti
Görüyor gözlerimiz derd ile dermânı bile

★

Yol alır şâir-i mecnun ideal uğrunda
Görmiyor cânı değil gözleri cânânı bile

Deli Ozan

— Nişanlıma Yılbaşı piyangosundan onbin lira çıktı sevincinden deli oldu.

— Gördüm, benim bile boynuma sarıldı!

Laf değil mi?

Göl kenarında oturmuş, balık tutuyordu. Yanına biri yaklaştı, sordu:

— Birkaç balık tutabildin mi bari?

Adam sevinç içindeydi:

— Ne diyorsun bayım? dedi. Sabah sabah, tam 74 kilo balık tuttum, satmak üzere pazara gönderdim.

Adam bir: "Ya" koyuverdi ve arkasından:

— Çok sevindim, dedi. Biliyormusun ben kimim?

— Yoo!

— Buraların ve bu gölün sahibiyim!

Balıkçı hemen ayağa kalktı:

— Ben de, dedi, buraların en meşhur yalancıyım!

— Partili Milletvekillerinin gayretile bütçe âyarlanmış.

— Sen de partiden olsaydın bizim evin bütçesi de âyarlanırdı!

Merak

İki eski arkadaştılar. Fakat birbirlerini dehşetli kıskanırlardı.

O günde buluştular. Evvela tatlı başlayan sohbet, sonra iğneli bir şekil almağa başladı

Laf da tam yaş üzerine gelmişti.

Kadınlardan biri içini çekti.

—Şimdi çok seviyor amma. dedi. Çok merak ediyorum. Acaba ihtiyarladığım zaman da kocam beni sevecek mi?

Öteki kıs kıs güldü:

—Aman kardeş dedi. Düşündüğüm şeye bak. Şurada ne kadar zamanın kaldı ki. Yakında öğrenirsin!

Mühim sebep

Kapıdan içeri girdiği zaman, suratı dehşetli asıktı. Doktor bu yeni müşteriye gözlüklerinin altından baktı, sordu:

— Hastamısınız?

Derin bir "Of" çekti:

— Evet, doktor, dedi. Müthiş hastayım, gözlerime uyku girmiyor.

Doktor, hastaya yaklaştı, göğsünü dinledi, sordu:

— Ne zamandanberi uykusuzluktan şikâyet ediyorsunuz?

Hasta biraz düşündü:

— Takriben, dedi, üç haftadanberi, yani karyolamı sattıktan sonra..

Bekçi — Rakı fiyatı düşmüş öyle mi?.

Sarhoş — Nereden öğrendin?

Bekçi — Sizin düşmenizden bayım!

Buna da şükür !

Yazan: PALAZ

Türkiyede hayatın pahalı mı, ucuz mu olduğu meselesi, hâlâ bir muamma (!) teşkil etmekte berdevam. Hükûmete ve meclisteki Halk Partisi milletvekillerine sorarsanız, bizde katiyen hayat pahalı değildir; bilâkis dünyanın diğer memleketlerine bakarsanız ucuzdur bile. Demokrat Parti mebuslarına ve halka sorarsanız her şey pahalı. Geçim çok müşkül. Gelin de, çıkın işin içinden. Bu iddiaların hangisine inanacağımızı şaşırdık kaldık. Nasreddin Hocanın kadılığı gibi, kimi dinlersek ona hak veriyoruz !

Vaziyet böyle iken, geçen gün gazetelerde Hükûmetin bir müjdesi çıktı : kahve, çay ve rakı fiyatlarında cüz'i miktarda tenzilât yapılmış. Bu hal bana yine Nasreddin Hocanın bir hikâyesini hatırlattı. Belki duymamışsınızdır. Gevezelikte işe yarar.

Bedbaht bir adam hocaya baş vurup dert yanar :

— Bir tek odada çoluk çocuk hep birden oturuyoruz. Bunaldık artık. Altımızdaki ahırda bir ineğimle bir keçim var. Üstelik onların gürültüsü ve kokusu da caba. Bıktım usandım. Şuna bir çare buluversene !..

Hoca düşünür :

— Bulurum ama her söylediğimi yapacağına söz ver.

— Tabî yaparım.

— Öyle ise git bu akşam keçiyi de yattığınız odaya misafir et.

— Aman, hocam..

— Yoook. Söz verdin. Dediğimi tatbik et.

Adamcağız çarnaçar razı olur. O akçam keçiyi de yukarı çıkarır. Ertesi gün gene hocaya uğrar.

— Nasıl ?

— Sorma, berbat. Bütün gece gözümüze uyku girmedi. Kokudan burnumuzun direği kırıldı.

— Alâ. Şimdi sen bu akşam keçi ile beraber ineği de yukarı alacaksın.

— Aman hocam yapma. Beni öldürecek misin ?

— Birader, dertli sensin, deva isteyen de sen. Sonra da söylediklerimi yapmıyorsun. Olur mu böyle şey ?

Adamcağız çaresiz gene kabul eder. O gecevi de hem keçi, hem de inekle geçirirler. Ve bitabi sabahı güç ederler. Herif patlayacak nefesi hocanın ya-

— Ne haber ?

— Hocam vaziyet berbat. Karım hastalandı. Bütün gece boğulduk durduk. Şakayı bırak da şuna bir çare bul Allah aşkına.

— Bu akşam keçiyi gene aşağı eski yerine götür, bakalım nasıl olacak ?

— Hay Allah razı olsun. Belki biraz rahatlarız.

Ertesi gün adam hafif tertip neş'eli.

— Eee.. diyor, hele biraz nefes

— Öyle ise bu akşam da ineği ahıra koy.

— Baş üstüne.

Lâfı uzatmayalım. Adam inekten de böylece kurtulunca bir rahatlamış, bir rahatlamış ki, sevincinden yanına varılamaz bir hal almış.

Hocaya teşekkür, minnet kıyamet. Eline ayağına sarılıp şapur şupur öpmüş :

— Oooooh.. çok şükür hocam sayenizde rahata kavuştuk.

Bizim hükûmetin tenzilâtlarını da ben buna benzetiyorum. Hayat pahalı geçinemiyoruz dedikçe, her şeye mütemadiyen zam yaptılar. 4-5 liraya satılan çayı 20 liraya, 220 kuruşa verilen kahveyi 670 kuruşa, 180 kuruşluk rakıyı 700 kuruşa çıkardılar. Şimdi iki lira birinden, biricik lira birinden, sözüm ona, tenzilât yapıyorlar.

Oh ne âlâ memleket. Sayelerinde artık rahata kavuşmuş olacağız !

Haydi bayram yapalım.

Hayat pahalılığı karşısında bütçe konusu :

Kadın — Masraflarımı kesmek için tek çare var. Elbiselerimi üç metre yerine birbuçuk metre kumaştan yaptırırım.

Erkek — Bulduğun çare ile açıklarını örtmek imkânsız !

Çömezin Röportajları:

26

Otomobil Alanlarla Konuşuyor

O

Çizen: RAMİZ

Çömez — Siz niçin araba aldınız?
Ahmet Emin Yalman — Ötekilerin yanında yaya kalmamak için!

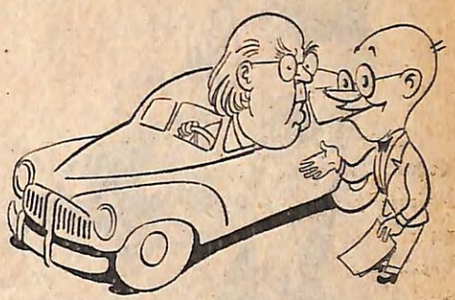

Çömez — Arabanızın kornası var mı?
Hüseyin Cahit Yalçın — Hayır, düdüğü var!

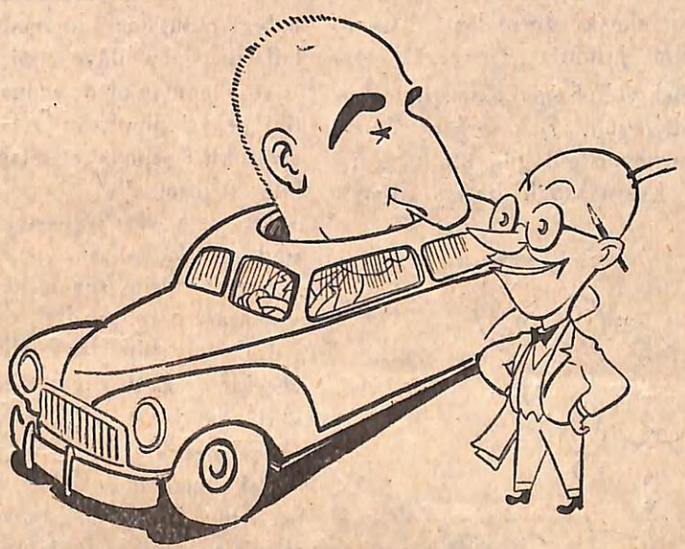

Çömez — Arabanız galiba C.H.P. modeli?
Etem İzzet Benice — Nereden anladınız?
Çömez — Burnunuzu sokacak bir delik bulmuşsunuzda ondan!

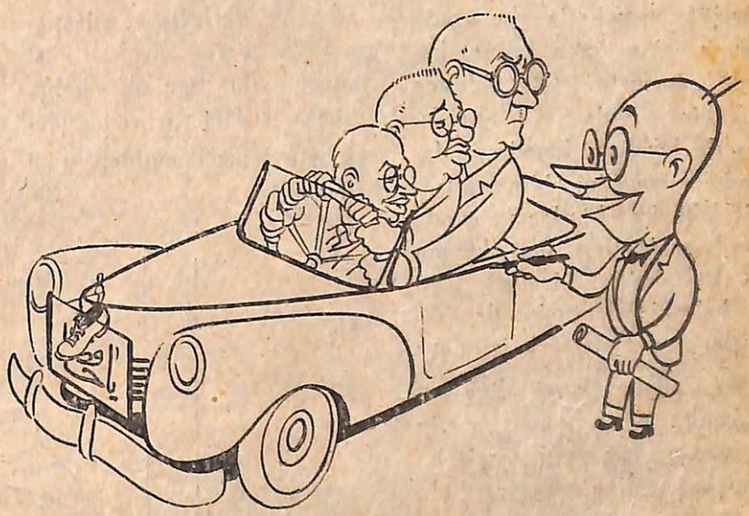

Çömez — Sizin araba ne ile işliyor?
Vakıtçı biraderler — Heya mola ile!

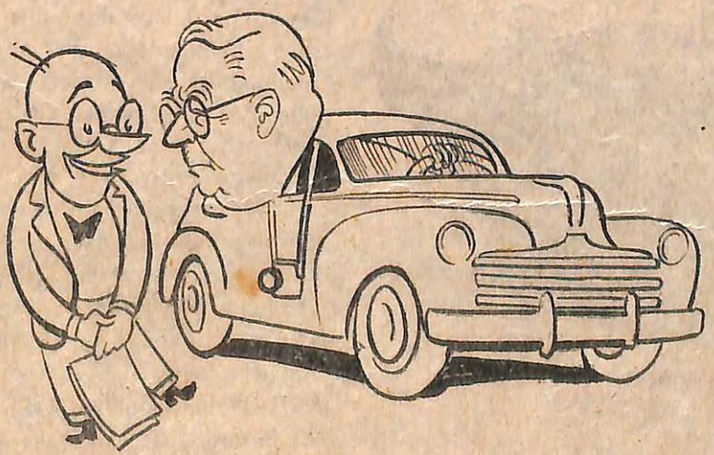

Çömez — Maşallah siz de muvaffak olmuşsunuz!
Muvaffak Menemencioğlu — Ne yapalım, Anadolu Ajansında iken kimseye kafa uyduramamıştım, bari şimdi herkese ayak uydurayım, dedim!

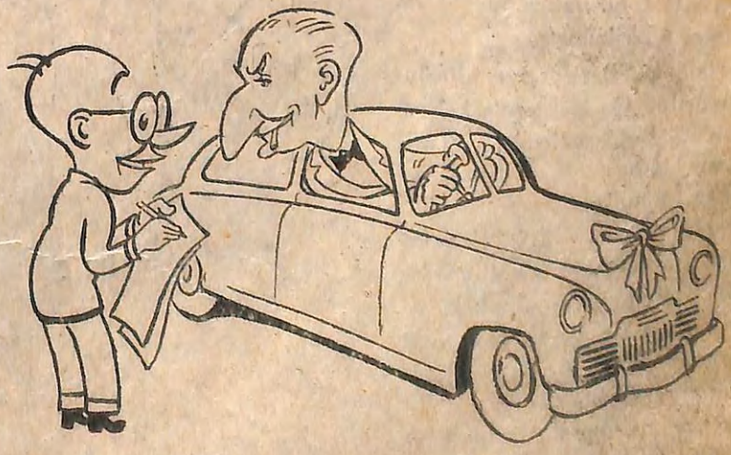

Çömez — Hitlerin arabasını niçin değiştirdiniz?
Necmeddin Sadak — Modası geçti de ondan!

Hikâye

Çocuk Doğdu

Yazan:
ÇALÇENE

Beria, adam akıllı sancılanmıştı. Anlaşılıyordu ki: artık aşkının ilk meyvesini devşirecek, dünyaya ilk çocuğunu getirecekti. Kocası Zati evvelki günden beri müthiş bir telaşa düşmüş, sağa sola, bu arada dargın olan kaynanasına haber uçurmuştu. O, oldukça asık bir suratla eve girmiş, kapıda kendisini karşılayan damadı zatiye elini bile vermemiş, büyük bir hışım içinde merdivenleri tırmanmış, kızının yatak odasına girmişti. Zati bu hale içerlememiş değildi. Dişlerini gıcırdatarak içinden:

— Cadaloz karı! diye mırıldandı. Eğer, sana bu gün ihtiyacım olmasaydı, sen bu kapıdan içeriye zor girerdin!..

Hemen hemen bütün aşk izdivaçlarında olduğu gibi Berianın ailesiyle kocası Zati, dargındı. Daha doğrusu Berianın ailesi Zatiye darılmışlardı. Onlara göre Zati inci gibi olan, prenslere lâyık kızlarının fikrine girmiş, onu bal gibi ayartmış istikbalini mahvetmiş ona adetâ bir fakir hayatı yaşatmağa başlamıştı.

Halbuki, Beria böyle düşünmüyordu. O, mektep arkadaşı olan Zatiyle sevişmişti. Zati, anası, babası olmayan bir çocuktu. Kendisini, yanına evlatlık olarak alan uzak bir akrabası bakıyor ve okutuyordu. Zati, büyüdükçe çok zeki ve kabiliyetli bir çocuk olduğunu herkese kabul ettiriyor, kendisine gerek bu akraba evinde gerekse mektep muhitinde hayranlar topluyordu. Kendisini yediren içiren, bakan ve evlatlık olarak alan bu uzak akrabaların bir tek sabit fikirleri vardı: Zatiye iyi bir tahsil yaptırmak, ondan sonra kendi kızlarını vermek. Doğrusunu söylemek lâzım gelirse, bu akraba kızı gayet çirkin, üstelikte aptalın biriydi. Zati Beriaya rast gelmeseydi belki onunla evlenirdi. Fakat, üniversiteye girdiği ve Beriayla karşılaştığı günden itibaren işler alt üst olmuştu. İki genç sık sık buluşmağa başlamışlar ve bu münasebetleri uzun müddet gizli kalmamıştı.

Bir gün Zatinin sığındığı evin sahibi onu karşısına almış, kaşlarını çatmış:

— Bana bak! demişti. Bu evde oturmak ve tahsilini ikmal etmek istersen ayağını tetik almak zorundasın. Öyle, elin şırlıntılarıyla gezüb tozmak yok. Benim ekmeğimle büyüyorsun. Bak seni bu evde bekleyen gül gibi bir kız var!

Ertesi sabah Beriayla karşılaştıkları zaman onun gözleri kıpkırmızıydı. Belliydi ki çok ağlamış. Zati heyecanla sordu:

— Ne oldun sevgilim?

Beria içini çekerek, babasının aralarındaki münasebetten haberi olduğunu söylemiş ve laflarına şunu ilâve etmişti:

— Onunla olan münasebetini kes!" diyor. "Öyle bir evlatlıkla senin selâmlaşmanı bile istemem..."

Zati de uzak akrabasıyla arasında geçen konuşmayı anlatmış ve birbirini seven iki genç şu kararı vermişlerdi:

Evlerine bir daha dönmeyecekler. Zati, icab ederse Beria da birer iş bulacaklar ve evleneceklerdi.

Pek kolay olmamakla beraber bu fikirlerini tahakkuk ettirdiler. Gerek Berianın zengin babası, gerekse uzak akrabanın çirkin ve aptal kızı düdük gibi ortada kaldılar!...

★

Zati, bir mektep arkadaşının vasıtasıyla bir şirkette iş bulmuş, Berianın çalışmasına lüzum kalmamıştı. Bir apartımanın hir tek odasına sığınmışlar, aza kanaat ederek, yaşıyorlardı. Fakat şirkette, kendisini çekemeyen eski memurlar, aleyhinde fırıldak döndürmeğe başlamışlar, bu yüzden de şefiyle arası açılmıştı. Adamın bir punduna getirip onu koğduracağı her halinden anlaşılıyordu.

Berianın sancıları hafif hafif başlayınca Zati işe gidememiş, kimsesi olmadığı için şirkete haber gönderememişti. Yalnız üst katlarındaki komşularına rica etmiş, onun hizmetçisini dargın oldukları kayın valdesine göndermiş, me-

Otomobil almak isteyenlerin çoğu kadınmış:

— **Benim sevgili, cici kocacığım, yakında bizim bir arabamız olur, değil mi?**

— **Hay hay güzelim. Çocuk arabası değil mi?**

seleyi haber verdirmişti.

O sırada, kendilerine sık sık uğrayan Üniversite arkadaşlarından Haldun gelmiş, Zati de:

— Aman! Şirkete bir telefon edeyim...

diye sokağa çıkmışsın.

Haldun Beriayla başbaşa kalınca ona yaklaştı:

— Canım, dedi. Seni her şeye rağmen ne kadar sevdiğimi bilirsin. Bak, bu sene doktor çıktım. Ailem de zengin. Gel, seni bu hayattan kurtarayım!

Beria, ona cevap bile vermeğe tenezzül etmedi. Başını duvara çevirdi.

İçeri giren Zati söyleniyordu:

— Allah kahr etsin. Şirkette kimseyi bulamadım. Öğle yemeğine çıkmışlar.

Sonra birden hatırlamış gibi:

— Aman Haldun, dedi. Sen sokağa çıkınca bizim şirkete telefon et. Devam etmediğimin sebebini anlat. Aradan üç gün geçerse, ben de devam etmediğimin sebebini şirkete bildirmezsem vazifeme nihayet verirler!

*

Berianın ağrısı tutalı dört gün olmuştu. Küçücük odaları bir düğün evini andırıyordu. Berianın annesinden başka, babası, akrabaları, hizmetçileri, hep oradaydılar.

Bir aralık ağrılar çok arttığı için erkekler odadan dışarı çıkmışlar, küçük holde toplanmışlardı. Kapı çalındı, gelen postacıydı. Zatiye bir zarf uzatmıştı. O, üzerinde şirketin ismi yazılı zarfı görünce yüreği oynadı. Açtı, şunlar yazılıydı: "Bilâ sebep üç gündür şirkete devam etmediğiniz için vazifenize son verilmiştir."

Bu sırada, içerden sesler geliyordu:

— Müjde Zati Bey, bir oğlunuz oldu!

Hacıağalar Albümü

Üçüncü defa basıldı ve satışa

Çıktı

Taşra bayilerimizden sipariş edenlerin 255 numaralı posta kutumuza bir kartla acele bildirmelerini rica ederiz

Hüsnü niyet

Kadın elindeki kâğıdı kasadarın önüne sürerek:

— Bu ne rezalet efendim, dedi. Eldivenin fiatı 13 lira, halbuki siz benden 14 lira aldınız.

— Affedersiniz efendim, bir çok kimseler 13 rakkamını uğursuz sayarlar da...

Hakikat

Uzun müddet sevişiklikten sonra evlenmişlerdi. Nikâh merasiminden sonra, saadetlerini birkaç arkadaşla birlikte kutlamak üzere lüks bir lokantaya gittiler.

Mes'ut delikanlı kolunu karısının boynuna atarak:

— Artık yekvücut olduk yavrum, diye aşk teranelerine başladı.

Misafirler arasında bulunan Ahmet Emin Yalman:

— Evet, dedi. Nazariye itibarile öyle ama, sen yine hakikatten ayrılma sakın: iki kişilik yemek ısmarla.

Yalan rekoru

Yaşlı, fakat süsüne düşkün bir hanımefendi, mükellef bir toplantıda ressam Leopold Levi ile tanışmıştı. Onun bazı imaları hoşuna gitmedi. Değerli ressamı küçük düşürmek için:

— Sizin için dünyanın en yalancı adamı, diyorlar, dedi. Sizi tanımadan evvel şöhretinizi işitmiştim.

Leopold Levi cevap verdi:

— Olabilir, efendim. Bu sözünüzü kendime iltifat sayarım. Çünkü siz bence dünyanın en güzel kadınısınız.

Budalalıklar

İki arkadaş konuşuyorlardı:

— Şekerim, Ali seninle evlenmeden evvel uzun zaman peşini bırakmamış, hattâ bana evlenme teklif etmişti. Bunu sana söylemedi mi?

— Belki söylemiştir şekerim, Ali evlenmeden evvel yaptığı budalalıkları birer birer itiraf etti. Hepsini aklımda tutmam ki.

Kurnazmış

— Demek veznedarınız yalnız paralarınızı çalmakla kalmadı, karınızı da kaçırdı, öyle mi?

— Evet. Kurnazca bir hareket doğrusu. Tabii böylece aleyhinde takibat yapmıyacağımı biliyor.

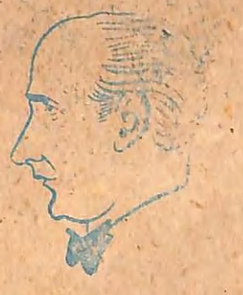

Rol

Ankara radyosunun değerli Kemal Tözem'i malûm. Tanınmış rejisörlerden biridir. Geçenlerde bir genç artiste:

— Olmuyor! Olmuyor! Diye bağırıyordu. İnsan Othello'yu oynarken tabii bir şekilde ölmeli. Dün temsili berbat ettiniz... Daha tabii bir şekilde ölmek lâzım!

Genç adam:

— Merak etmeyin, efendim, dedi. Maaşımı arttırmazsanız ayın sonunda açlıktan öleceğim. O zaman istediğiniz gibi tabii bir ölüm olur.

Fal

Falcı genç adamın avucuna bakarak:

— Esmer bir kadın seni büyük bir masrafa sokacak, dedi.

Genç adam:

— Eyvah, dedi. Yoksa ben burada iken karım saçlarını boyatmağa mı gitti?

Nicin yaşayormuş

Şair ve heccav Hüseyin Rıfat bir mecmua sahibine bir hiciv yazmıştı. Hicvin başlığı şu idi:

«Hâlâ niçin yaşıyorum?»

Ertesi sabah eseri geri göndermişler. Altında kırmızı kalemle şu satırlar yazılıydı:

«Bu şiiri bizzat getirmeğe cesaret edemediğiniz için»

Sayın!

Doktor Hafız Cemal (Lokman Hekim) acele bir hastaya çağrılmıştı. Gitti, muayene etti, ilâç yazdı. Çıkarken ev sahibi doktorun eline ücreti bir zarf içinde verdi.

Lokman Hekim zarfı aldı üzerinde: «Sayın bay doktor» yazıyordu.

Hafız Cemal güldü:

— Bunu yazmaya lüzum yoktu, efendim. Elbette sayacağım, saymadan alır mıyım hiç?

Tecrübeli

Savcı şahide doğru döndü:

— Şimdi söylediklerinizin doğru olduğuna dair yemin edeceksiniz, dedi. Yeminin ne mühim birşey olduğunu biliyorsunuz...

— Nasıl bilmem, efendim. Yalancı şahitlik ettiğim için iki defa hapiste yattım.

Sahibi ve yazı işlerini idare eden RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer: PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

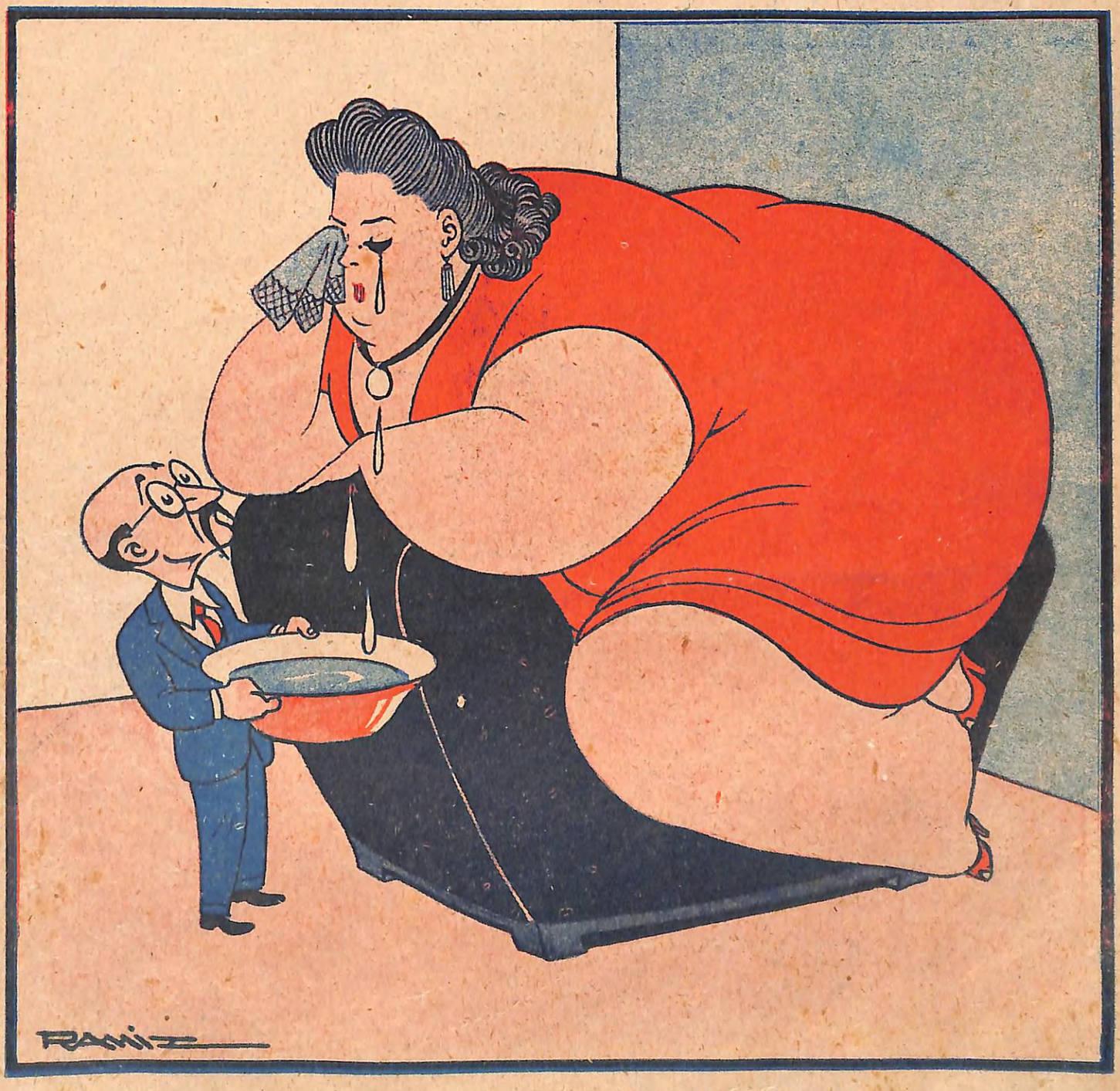

– Gördünüz mü başıma gelenleri, genç yaşımda kaynana oldum...

– Sen ne üzülüyorsun, karıcığım, onu damat düşünsün!

T. T POSTASI

Kızım Pamuk ve damadım Çömezin geçen hafta yapılan nişan merasimine her hangi bir sebeple gelemeyip kart, mektup ve telgraflarla tebriklerini bildiren sayın okuyucularımıza, muhtelif hediyelerle bizi mahçup eden dostlarımıza, bilhassa Ankaradan

Nişanımız dolayısile bize samimi iltifatlar göndererek saadetler temenni eden, kimsenin kimseye birşey vermediği bu devirde, kuracağımız samimi yuva için hayır dualarını bile esirgemeyen cömerd ve asil hayranlarımıza saygı ve teşekkürlerimizi bildirir, ayrıca